31987R3976

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 3976/87

ze dne 14. prosince 1987

o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na určité kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví letecké dopravy

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 87 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že nařízení Rady (EHS) č. 3975/87 ([4]) stanoví postupy pro použití pravidel hospodářské soutěže na podniky v odvětví letecké dopravy; že nařízení Rady č. 17 ([5]) stanoví postup pro použití těchto pravidel na dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě jiné, než které se přímo týkají poskytování služeb letecké dopravy;

vzhledem k tomu, že lze čl. 85 odst. 1 Smlouvy prohlásit za neúčinný pro určité kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, které splňují podmínky uvedené v čl. 85 odst. 3;

vzhledem k tomu, že společná ustanovení k provedení čl. 85 odst. 3 by měla být přijata prostřednictvím nařízení postupem podle článku 87; že podle čl. 87 odst. 2 písm. b) musí takové nařízení určit prováděcí pravidla k čl. 85 odst. 3 s přihlédnutím k nutnosti zajistit účinný dozor při co největším zjednodušení správní kontroly; že podle čl. 87 odst. 2 písm. d) se takové nařízení vyžaduje pro vymezení odpovídajících úloh Komise a Soudního dvora;

vzhledem k tomu, že odvětví letecké dopravy bylo dosud upraveno sítí mezinárodních dohod, dvoustranných dohod mezi státy a dvoustranných a mnohostranných dohod mezi leteckými dopravci; že změny potřebné v tomto mezinárodním systému by měly zajistit větší hospodářskou soutěž a měly by být postupně zaváděny tak, aby byl odvětví letecké dopravy poskytnut čas na přizpůsobení;

vzhledem k tomu, že by proto Komise měla mít možnost stanovit formou nařízení, že se čl. 85 odst. 1 nevztahuje na určité kategorie dohod mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě;

vzhledem k tomu, že by mělo být stanoveno, za jakých konkrétních podmínek a okolností smí Komise vykonávat takovou pravomoc v úzké a stálé spolupráci s příslušnými orgány členských států;

vzhledem k tomu, že je vhodné, aby byly uděleny zejména blokové výjimky pro určité kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě; že tyto výjimky by měly být uděleny na omezenou dobu, ve které se mohou letečtí dopravci přizpůsobit konkurenčnějšímu prostředí; že by Komise měla být schopna v úzké spolupráci s členskými státy přesně vymezit rozsah těchto výjimek a podmínky s nimi spojené;

vzhledem k tomu, že výjimka nesmí být udělena, pokud nejsou splněny podmínky uvedené v čl. 85 odst. 3; že by proto Komise měla mít oprávnění přijmout vhodná opatření, pokud se ukáže, že dohoda má účinky neslučitelné s čl. 85 odst. 3; že by tedy Komise měla nejdříve podat doporučení stranám a až poté přijmout rozhodnutí;

vzhledem k tomu, že tímto nařízením není dotčen článek 90 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že se hlavy států a předsedové vlád na setkání v červnu 1986 dohodli, že vnitřní trh v letecké dopravě by měl být dotvořen do roku 1992 na základě činností Společenství vedoucích k posílení jeho hospodářské a sociální soudržnosti; že toto nařízení spolu se směrnicí Rady 87/601/EHS ze dne 14. prosince 1987 o tarifech pravidelné letecké dopravy mezi členskými státy ([6]) a rozhodnutím Rady 87/602/EHS ze dne 14. prosince 1987 o přístupu leteckých dopravců

([1]) Úř. věst. C 182, 9.7.1984, s. 3.
([2]) Úř. věst. C 262, 14.10.1985, s. 44; Úř. věst. C 190, 20.7.1987, s. 182 a Úř. věst. C 345, 21.12.1987.
([3]) Úř. věst. C 303, 25.11.1985, s. 31 a Úř. věst. C 333, 29.12.1986, s. 27.
([4]) Úř. věst. L 374, 31.12.1987, s. 1.
([5]) Úř. věst. 13, 21.2.1962, s. 204/62.
([6]) Úř. věst. L 374, 31.12.1987, s. 12.

k pravidelným trasám letecké dopravy mezi členskými státy a o rozdělení kapacity pro přepravu cestujících v pravidelné letecké dopravě mezi členskými státy mezi letecké dopravce ([1]) jsou prvními kroky v tomto směru, a proto Rada, aby splnila cíl stanovený hlavami států a předsedy vlád, přijme další liberalizační opatření na konci tříletého zaváděcího období,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Toto nařízení se vztahuje na mezinárodní leteckou dopravu mezi letišti Společenství.

Článek 2

1. Aniž je dotčeno použití nařízení (EHS) č. 3975/87 a v souladu s čl. 85 odst. 3 Smlouvy, může Komise formou nařízení prohlásit, že se čl. 85 odst. 1 nevztahuje na určité kategorie dohod mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě.

2. Komise může přijmout taková nařízení, zejména pokud jde o dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, jejichž cílem je

— společné plánování a koordinace kapacit při pravidelné letecké dopravě, pokud pomáhá zajistit rozdělení služeb v méně frekventovaných časech dne nebo v méně frekventovaných obdobích nebo na méně vytížených trasách, pokud kterýkoliv partner může bez sankcí odstoupit od těchto dohod, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě a nepožaduje se více než tříměsíční výpověď účasti na takovém společném plánování a koordinaci na budoucí období,

— sdílení příjmů z pravidelné letecké dopravy, pokud převod nepřesáhne 1 % společného výnosu získaného na určité trase převádějícím partnerem, náklady převádějícího partnera nejsou sdíleny ani přijímány a převod se uskuteční náhradou za ztráty vzniklé u přijímajícího partnera na pravidelných letech v méně frekventovaných časech dne nebo v méně frekventovaných obdobích,

— konzultace pro společnou přípravu návrhů tarifů, jízdného a podmínek pro pravidelnou přepravu cestujících a zavazadel za podmínky, že konzultace o těchto záležitostech jsou dobrovolné, že letečtí dopravci nejsou vázáni jejich výsledky a že Komise a členské státy, jejichž leteckých dopravců se to týká, se mohou zúčastnit kterékoliv takové konzultace jako pozorovatelé,

— přidělování volných letištních časů a stanovení letových řádů za podmínky, že dotyční letečtí dopravci jsou oprávněni se zúčastnit na těchto opatřeních, že vnitrostátní a mnohostranné postupy pro tato opatření jsou průhledná a že berou v úvahu jakákoliv omezení a pravidla rozdělování stanovená vnitrostátními a mezinárodními orgány a veškerá práva, která letečtí dopravci případně v minulosti nabyli,

— společný nákup, rozvoj a provoz automatizovaných rezervačních systémů týkajících se letových řádů, rezervací a vystavování letenek leteckými dopravci za podmínky, že letečtí dopravci členských států mají přístup k těmto systémům za rovných podmínek, že zúčastnění letečtí dopravci mají své služby seřazeny na nediskriminačním základě a dále, že kterýkoliv účastník může ze systému odstoupit podáním přiměřené výpovědi,

— technického a obchodního pozemního odbavování na letištích, jako je odtahování, tankování, čištění a bezpečnost,

— odbavení cestujících, pošty a zavazadel na letištích,

— stravovacích služeb na palubě.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, vymezí nařízení Komise kategorie dohod, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, na která se vztahují, a zejména

a) omezení nebo podmínky, které se smějí nebo nemusí vyskytovat v dohodách, rozhodnutích a jednáních ve vzájemné shodě;

b) podmínky, které musí být obsaženy v dohodách, rozhodnutích a jednáních ve vzájemné shodě, nebo jakékoliv jiné podmínky, které musí být splněny.

Článek 3

Použitelnost každého nařízení přijatého Komisí podle článku 2 končí dnem 31. ledna 1991.

([1]) Úř. věst. L 374, 31.12.1987, s. 19.

Článek 4

Nařízení přijatá podle článku 2 obsahují ustanovení o zpětné působnosti na stávající dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě ode dne vstupu těchto nařízení v platnost.

Článek 5

Před přijetím nařízení zveřejní Komise jeho návrh a vyzve dotyčné osoby a organizace, aby se k němu vyjádřily v přiměřené lhůtě, kterou stanoví, ne však kratší než jeden měsíc.

Článek 6

Komise před zveřejněním návrhu nařízení a před jeho přijetím konzultuje Poradní výbor pro restriktivní praktiky a dominantní postavení v letecké dopravě zřízený podle čl. 8 odst. 3 nařízení (EHS) č. 3975/87.

Článek 7

1. Pokud dotyčné osoby porušují podmínky nebo povinnosti připojené k výjimce udělené nařízením přijatým podle článku 2, může Komise k ukončení tohoto porušování

— podat dotyčným osobám doporučení a

— v případě nesplnění a v závislosti na závažnosti daného porušení přijmout rozhodnutí, které jim buď zakazuje určité jednání, nebo je na nich vyžaduje, nebo při odejmutí prospěchu z blokové výjimky jim udělit individuální výjimku podle čl. 4 odst. 2 nařízení (EHS) č. 3975/87, nebo zrušit blokovou výjimku.

2. Pokud Komise buď z vlastního podnětu, nebo na žádost členského státu nebo fyzické či právnické osoby uplatňující oprávněný zájem zjistí, že se na konkrétní případ vztahuje dohoda, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, na které se vztahuje bloková výjimka udělená nařízením přijatým podle čl. 2 odst. 2, avšak mají účinky, které jsou neslučitelné s čl. 85 odst. 3 nebo jsou zakázány článkem 86, může blokovou výjimku u těchto dohod, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě zrušit a přijmout podle článku 13 nařízení (EHS) č. 3975/87 veškerá vhodná opatření k ukončení tohoto porušování.

3. Před přijetím rozhodnutí podle odstavce 2 může Komise dotyčným osobám podat doporučení, aby ukončily protiprávní jednání.

Článek 8

Rada rozhodne do 30. června 1990 na základě návrhu Komise předloženého do 1. listopadu 1989 o přezkoumání tohoto nařízení.

Článek 9

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 1988.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. prosince 1987.

Za Radu

předseda

U. ELLEMANN-JENSEN